

У п'ятницю, 24 травня 2013 р., більше 190 делегатів з 21 країни Європи зустрілися у Дубліні для того, щоб обговорити потреби членів родин, що здійснюють догляд за особами з психічним нездоров'ям.

Звертаючись до конференції, д-р Тоніо Борг, Комісар ЄС у справах охорони здоров'я та споживачів, наголосив на важливості залучення родин до психіатричної допомоги в усій Європі.

Кетлін Лінч, заступник міністра, на конференції проголосила, що добре психічне здоров'я є партнерством між урядом, фахівцями, людьми з власним досвідом психічної хвороби та членами сімей.

Протягом дня аудиторія вислухала доповіді про важливість залучення родин, потребу в освіті, якісній інформації та комунікації у родинах, які здійснюють догляд, щоб долати психічне нездоров'я.

Спираючись на це, делегати одностайно ухвалили Дублінську декларацію 2013 р., текст якої додається.

EUFAMI

(European Federation of Associations of Families of People with Mental Illness,
Європейська федерація асоціацій сімей людей з психічною хворобою)

ДУБЛІНЬСКА ДЕКЛАРАЦІЯ*

Погляд EUFAMI на майбутнє для сімей

Усім сім'ям та особам, що уражені психічним нездоров'ям, завжди мають надаватися рівні права, повноваження та можливості, які є доступними для будь-якого іншого члена громадянського суспільства, і вони повинні мати право брати участь у справах громади, в якій вони мешкають.

Роль родини

• Центральна роль та права членів родини при догляді та лікуванні осіб з психічним нездоров'ям має повністю визнаватися та забезпечуватися в усій Європі. Доглядачі — члени родин мають визнаватися як рівні партнери з професійним персоналом та особами з психічним нездоров'ям у прийнятті рішень стосовно планування та надання лікування та допомоги.

• Родини та окремі члени родин мають право обирати та визначати роль, яку вони бажають та спроможні виконувати. Це повинно включати право не бути залученим безпосередньо до догляду за їхніми родичами, або бути залученими до планування послуг, організації кампаній та моніторингу послуг.

• Родини не повинні дискримінуватися або нести юридичну чи фінансову відповідальність за члена родини, що безпосередньо уражений психічним нездоров'ям. Державна охорона здоров'я повинна бути адекватною для надання членам родин осіб з психічною хворобою можливості робити свій вибір без жодного почуття особистої провини.

Потреби родин

• Потреби самих родин і доглядачів у підтримці та розумінні мають бути визначеними та повністю забезпеченими державними органами управління. Родини повинні мати право на можливість заявити про свої емоційні, практичні та фінансові потреби таким чином, щоб бути в змозі отримати необхідні навички подолання для виконання своєї ролі доглядачів.

• Родини потребують догляду для того, щоб впевнитися, що їхнє власне соматичне та психічне здоров'я перебуває в доброму стані та підтримується. Існує багато даних, які демонструють, що цього не відбувається, і здоров'я членів родини страждає. Серед родин зростає депресія, що у більшості випадків триває не діагностованою. Родини слід забезпечити викладом їхніх власних потреб на повсякденній основі, з письмовою реєстрацією цих потреб та постійною оцінкою. Слід запровадити та ревізувати плани зустрічей для визначення потреб.

Необхідно формально визнати потребу родин та доглядачів відновитися після досвіду та травми психічної хвороби та забезпечити послуги, щоб допомогти їм з їх власним відновленням.

Громадські органи та ті, хто забезпечує послуги згідно з законом

• Необхідно зробити доступними ресурси, щоб вони відповідали потребам, які надають доглядачам — членам родин змогу ефективно виконувати свою роль. Це може включати витрати на підготовку, консультування або іншу емоційну допомогу, забезпечення інформацією та фінансову підтримку (для перерв на відпочинок та транспортних витрат для відвідин родичів).

• Такі ресурси повинні бути доступними для задоволення потреб родин повсякчасно на плановій основі. Вони можуть включати фактичну інформацію, тренінг нових навичок (визначення ознак релапсу, комунікація та навички розв'язання проблем), підтримку для них самих, наприклад, консультування, захист та підтримку груп самопомогі доглядачів, лінії допомоги, підтримку доглядачів — доглядачів, відпочинок або допомогу у визначенні їхньої ролі.

• Законодавці та ті, хто надає послуги згідно з законом, мають активно діяти для забезпечення послуг доказових втручань для родин. Вони не повинні залишати це волонтерським групам. Докази щодо сімейних втручань є доступними вже 30 років, і є недбалістю те, що ці підходи все ще не широкодоступні.

• Розвиток Всебічних соціально-орієнтованих служб бачиться як водночас ключовий та бажаний, якщо відновлення має бути реалістичною можливістю. Однак, імперативом є те, що служби охорони психічного здоров'я забезпечують вищеописані послуги членам родин таким чином, щоб вони могли більш ефективно здійснювати догляд на передньому краї, який є ключовим наслідком соціально-орієнтованої допомоги. Ключовою є необхідність ділитися інформацією щодо благополуччя особи, ураженої психічним нездоров'ям.

*Дублінську декларацію було одностайно ухвалено делегатами, присутніми на спеціальній Конференції європейських родин EUFAMI, проведеної у Дубліні (Ірландія), у п'ятницю 24 травня 2013 р., з приводу 20-річчя заснування EUFAMI під патронатом Його Превосходительства Президента Ірландії Майкла Д. Хігінса. Конференцію було офіційно відкрито Кетлін Лінч, заступником міністра у справах психічного здоров'я. Д-р Тоніо Борг, Комісар ЄС у справах здоров'я та споживачів також звернувся до делегатів, яких налічувалося 193 особи з 21 країни Європи.